

זרען שווין אסיד בזוקם ובכבלן דצטערן – שעינן חווין
מסוכב ומקער בקלההה תבז'ה (אסיד שטן שם לעהב
ארת חמזהט כטש') וויא האקלערן אסיד שעין שלטן צו
ללאור שיזא לאוד העלם רעל שוחחיל לענטה פונטן
הדע ווערטה מנטה ומיטש טומיכט האב גאנטהה אוי שעינן
לא נטער תשובתו מטור פיד כי חנטה טטס קלט'ה חנט'ה
וואזא. וויא בעניגן שאין חנט או דושערן דראק נו דראק
עקסן כי אם קלט'ה האסכברט אוטו לפערטס. וכן בפערט
הטגען דריי דוחר דוחר אסיד. אונן הרטשען מן האטם עליו
רלאא וויא בקען שלאל באלו לו ווישו והוינו שיזדרן סכטן
ברבעתיו. כי הויא בוניגן אין נעהנד בקען. אבל סכטן שלפעט
וואז הרישען שיזערען כמעט איזוק דראק נו שנא לאהנטן
ציך השבוחה יידיז. ואם וויע שכלו ווישו שאיט מבצע
ברבעתו. והוינו שענעה כל התשובה העטומט עליו טניז האטטס
אשער ברואו העמדיו דראיהט נגר משפטן רישעטן ציטט געאל
הדע. אוי איזור דה פטור פיד. ואם אין זיינט שבלל לו ווישו
קון שלאל גאנט התשובתו שעין. אוי אוניג נעד התשובתו. אונן זיינט
לנו אם טבעט ברבעתו וויא. אוי שעין לא זיא מוזע חוקץ
וזישען ולטא חד בירז' ואסיד. והוינו שענין אסיד בתכל
דזטערן מסטעס סקט נפל לישן גומלן. ולדרכינו שומשען
שמא יופל וחוינו שיזדרן חוד לסתו וויאו וויאו בחרוקת
קון שלאל בלו לו ווישו וויא המבעט ברבעתו. עד חתולז
ילל שטני. שלדרכינו יירטה, ער שענרו עליו השבעת יטט
נקוים איזור שנדרא את התשובתו (כטש בענין השבעת שבאות
של הספירה בין פמח לעודת נוכר) או נומל לאוות מה טטס
ויאן עגניגן ווונטונו. ולדרכינו ער תחלת ליל שטני. וויאן
אסיד שנטבען אבעה יטט איזז. וויאן:

נכל למד טעם לומ שבעה ייט מלאים בזען זה. על רוח שבתו איוו מטהשיט. טעם אל מטהשיט שילוח בשטני כי שיעוד על כל גיט שבת אוד על חונטן זרים שאנטן לרברית וו"כ טעם זה ראיי גובן נט למיטין עז ייט להדעת אשר מטהחף וכא לאטסוד שוואא סקון שאלאל טרי שיעבורה מעיו שבת אוד אוד גמר השובנו. שכון גרא אוד יתנרט בשומרת שבת. כי אלו רוחים מבטח ברותה החדרון שפידת שבת כטעל יבוא קיד צפוייב. לעז שטח טמפר קעה חכמה בשם רעייא מדמא פ' ז' ח'ל. וזה מנו מלכא אתקיריאו שבות וימיט מובים לזרת לחן טיליקן לאלו אינע נט מלאכיה כטעריא עבץין בעז-חוולין גראאנט דילוחן בעלמאן זין ובעלמא האתי לענטא לך בכל טצי מאכל טטשרוח ואוקראlein כל בלבושין שטערן גנותא רשבת ואחדס ביה נטבדו בסוסות נקייה. כל דעכבר נט לשטרות וו"ז איזה לון למייכר לדין וטאנ רטטלל לחן וויב סקליה. והבי דרא ואטנטטש בשונה ולבות רטמלל תווותה וכ"ש המבorth לחן כלאו מבוה שבתינה ומיטורות ואוקמה טאיי טטנחתן כל המבorth את הטעורות נאל בוטר בעיר וכגונא דכל מאגיבותה המקסש איזקראי קרע היכי כל אינע דטמשטי תלמידי הגמרא אתקיריאו קדוש ותלמידים דרב ראיין לקבל אובייס בענotta איזקראיו קדוש קדושים ורווא רטלה והבירלה הערכות למס בון תחקש וכין קרע הקריש. עכל: וכשבת (ז' ק"ט) רב נחמן בר יצחק מבריך ויעיל טכקה ונחיק (מורשייז'ול בע"ש) יוציא נגטם להביא חמץ מטעאות כלו השטוח ובורי המשוע ומגדירים נאטס שטקבל את רכו בביו וסידרא. לה שזא חשב עליו וחר לבבוח לטרוח ולזונטור בשבלו) אמר אילו מקהלען לירבי אמי ורכי אמי לא מכתיביא קסיהו. ואיבט דאסדי וכו' אילו אקלע רובי יונתן וכו' רבי שירטו החכמים מהל את ותלמיי הכתים אל חשבת. (עוין לעיל ביט' ט"ז בטיש אל תקי אווחם אללא אום). ותווד לעגנון שבוחנת וו' בקום שמירות השבת באזדהתי ובקרושטן. אוד גאנט

יד ב תשובחו 14 2

פעלו ברכור וڌיויא או מה שזכר יראן מוחابر להזון אסוד (אבר הרא לא פהן כי תין לא אבר כוונה כלום מה שזכר מושג). אף שלא עשה מני בפועל. ס' מ' הוא אסור בחכלי הרשות כי יוכל לא לחזק נזון ד לא והזהר והזרע גנשיה. אבל מה שחייב רעדין בפחים שלא יצא אל החועל טהור. ר' ל' הרטור איזו ווקף שאין צדיק לשוב על מה שלא גנשיה רעדין: עוזר מכדי אותן רין ובוגר אל ס' ש' ר' ל' טהור ואמור לישע לטמי תהה רעך שאף על פי שליטה חכשו מט בתגבור זו על חביבו נקרא רשות. שעכ' פ' צדיק הנחת ד וללא נקרא רשות בגדים להבוטו. וזה הנרטו לנו בס' בחדין ה' ל' החזיא ידו ר' ל' וגיבתו על חביבו והחוורה ר' ל' שלא הסת. מה שצגא מן האבר לחוץ (אבר לשון בקב' וחוזרים נקראים בגנים ועין לפקן בס' ל') אסוד. ר' ל' הנחת ידו מהחיבנו ואשדר נשאדר בפחים והינו שלא הגית ידו. אך שנות וחושב לעשות לא נקראי רשות ע' ז. ו' שכך אמרו ז' לעבר איניש דגויים ולא עבד: וכען דרך המלך גם אותנו פמ' בדין נושאנו: אפרוח כל ומון שלא יצא לאזר העולם אסוד וכו' ובירין בתגבור שילודה וכו'. והוא שכך נודע שוחבל השוכה הוא כקמן שנעל וגם חביבנו בריש ספר וזה השוכנים נתקטו בשפטות. ואין געלם שהgmtו ז' קראו שם לעשת מצת ומעשים טובים בשם אפרוח. ולוחב אותם בשט ביצה בראשית רבח (ד'ג' ע'ג') וול' מן הארץ והזיא ידא לאשר אחותן כן העת והזיא ידא לאשדר. כוון. שהזאה אותם באים להלוך על האקי' והפלה מארצין. אסוד לו ובק' זאת ימאת לך מאיבע' חזק שני פורשי לך ותותן לך ר'. יוכן את גנוה... ואית החוכות עד ואית כלח ואית רון. תלחסיד ולא עשה. אללא אין שבא ונשתתקע עמו בתהבן בית והקיש אסוד לו האקי' אחותל אפרוח. עכשו ביצה. אחותל טפיחה מצות ומעשים טובים עבשו מוכן ביצה. אחותה לפיקר הוו דודע לבני לוט מל' וכו' החרנות כחינה טפיחה שבריה מארזו לאברהם ה' ה' ז. סכונן בכיה טפוכוב ומוקשד. עכ' ל'. וירוט משוח'ל בתגינה (ד'ס' פ') כל' העשרה דבר וטוחנת בו מהלין לו מז ובע' פרק אין מעמידין אמרו ז' וכי ישראל הוול הולך לתופורת אפילו בחורייה אסוד ר' באביך בית. נס' יודע לכל' שיזוא מאי' הו איזין לטפור שבעה שבועות קודם שהו יוביל לקלל את התהווה. דמיון לאשה נהה שאף שפמק מנהרמי גדרה מ' מ' צירכה לטפור שבעה נקיים מדים גאנדר לבעל. כראיות בזוז פרשות אסוד ז' ואמר רבי יוחיא וטפרהם לסת מפתחות השבה וכו' אבל ישאל כד הוו במצרים הוו כרשותא איזוא הוו איזירין בטמאבויה כאתא ר' וא' כד איזו יתבאו ביום דמסאבותה. בהדר דיאיגבונו עלי' בחולקא קריישא דיאקי' כירת כירן כירקא כמה דכתוב וספירה לה שבעה ימים לר' מד פטוקומי מסאבו מנה בתר דיאיגטוקס סיניה מא' כת' וספרה לח שבעה ימים אף ה' כי כוון ר' ואללו בחולקא קריישא פטוקמי מיריהו ואמר הק' מכאן ולהלאה חישבנא לדינו'תא וטפרהם לסת זירקא כמה דכתוב וספירה לה שבעה ימים לר' לעצמה. אף ה' כי לסת לעצמיכם. עכ' ל'. וכוסמה (ד' ג' ג'') מס' קון שלא כלו לו חישו הרגומו וה' ח' המבגעם ברבונו' וכו' אין נמרת ס' ש' ז' נ' שב' א' להתגיר ווינו שנקרא נר טיר בכווא להרגיר אף אם ערין לא נתגיר. וזה אל מה שבתבונו מזכיר איזו גודין אישר גונשאנו בו באמור אפרוח (שהוא עופו) ל' בינוי אשר יבא לכל' עלי' והחשובה וסצות ומעשים טובים ניד מה שוזה כבר סר מן הרוך חכמוש באיזו דברים. כי איזן צדיק באיזן אשדר יעשה טוב ולא יהטא וככ' בשינויו. (ופארח החולש ממצות ומעשים טובים...) ואיז שלא עשה רעדין נקראי בעש אפרוח כענין נר שכא לא להרגיר וכונדר. כל' מון שלא יצא לאזר העולם כל' מון כל' ומון מעל עשה והתשבה והמעשים טובים אשדר הושב לעשות אסוד

Tom I.